

Νόμος για την εισαγωγή του Διεθνούς Ποινικού Κώδικα

της 26^{ης} Ιουνίου 2002

Η Ομοσπονδιακή Βουλή ψήφισε τον ακόλουθο νόμο:

Άρθρο 1

Διεθνής Ποινικός Κώδικας (ΔΠΚ)

Μέρος πρώτο

Γενικές Διατάξεις

§ 1

Πεδίο Εφαρμογής

Αυτός ο νόμος εφαρμόζεται σε όλες τις αξιόποινες πράξεις που παραβιάζουν το διεθνές δίκαιο και περιγράφονται σε αυτόν, επί δε των κακουργημάτων¹ που προβλέπει, εφαρμόζεται και όταν η πράξη τελέστηκε σε αλλοδαπή χώρα και δεν παρουσιάζει καμία σύνδεση με την ημεδαπή.

§ 2

Εφαρμογή του γενικού δικαίου

Το γενικό ποινικό δίκαιο εφαρμόζεται επί των πράξεων που προβλέπει αυτός ο νόμος, εφόσον ο ίδιος δε διατυπώνει ιδιαίτερες διατάξεις στις §§ 1 και 3 έως 5.

---

¹ Σύμφωνα με την § 12 του γερμ. Ποινικού Κώδικα χαρακτηρίζονται ως κακουργήματα (Verbrechen) οι άδικες πράξεις που τιμωρούνται με ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον ενός έτους και άνω. Επιβαρυντικές ή ελαφρυντικές περιστάσεις, που προβλέπονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Γενικού Μέρους για ιδιαίτερα σοβαρές περιπτώσεις ή για περιπτώσεις μικρότερης βαρύτητας αντίστοιχα δε λαμβάνονται υπ' όψιν ως τη διαίρεση των άδικων πράξεων σε κακουργήματα και πλημμελήματα (§ 12 υποπαρ. 3 γερμ. ΠΚ). Κατά συνέπεια όλες οι αξιόποινες πράξεις που τυποποιούνται σε αυτόν το νόμο είναι κακουργήματα (Verbrechen), με μόνη εξαίρεση αυτές των §§ 13 και 14 (Πρβλ. Εισηγητική Έκθεση: Β. Άρθρο 1, § 1).

§ 3

Ενέργεια κατά διαταγή ή οδηγία

Όποιος τέλεσε μια πράξη σύμφωνα με τις §§ 8 έως 14 προς εκτέλεση στρατιωτικής διαταγής ή οδηγίας ανάλογης ουσιαστικής δεσμευτικότητας ενεργεί χωρίς ενοχή, εφόσον δεν αναγνωρίζει ότι η διαταγή ή η οδηγία είναι παράνομες και επιπλέον ο παράνομος χαρακτήρας τους δεν είναι καταφανής.

§ 4

Ευθύνη στρατιωτικών διοικητών και άλλων προϊσταμένων

(1) Όποιος στρατιωτικός διοικητής ή πολιτικός προϊστάμενος παραλείπει να παρεμποδίσει τους υφιστάμενους του να διαπράξουν μια πράξη που προβλέπει αυτός ο νόμος τιμωρείται ως δράστης της πράξης που τελέστηκε από τον υφιστάμενο. Η § 13 υποπαρ. 2 του (γερμ.) Ποινικού Κώδικα δεν έχει εφαρμογή στην περίπτωση αυτή.

(2) Με στρατιωτικό διοικητή εξομοιώνεται κάθε πρόσωπο που σε μια στρατιωτική μονάδα κατέχει ουσιαστική εξουσία να διατάσσει ή να διοικεί και να ασκεί έλεγχο. Με πολιτικό προϊστάμενο εξομοιώνεται κάθε πρόσωπο που σε ένα πολιτικό οργανισμό ή σε μια επιχείρηση ασκεί ουσιαστική εξουσία διοίκησης και έλεγχο.

§ 5

Απαράγραπτο

Η δίωξη των κακουργημάτων² που προβλέπονται σε αυτόν το νόμο και η εκτέλεση των ποινών που επιβλήθηκαν λόγω αυτών δεν υπόκεινται σε παραγραφή.

Μέρος δεύτερο

Εγκλήματα εναντίον του διεθνούς δικαίου

Τμήμα 1

Γενοκτονία και εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας

§ 6

Γενοκτονία

(1) Όποιος με πρόθεση να καταστρέψει εν όλω ή εν μέρει εθνική, φυλετική, θρησκευτική και εθνοτική ομάδα ως τέτοια,

---

² Βλ. υποσ. 1.

1. θανατώνει μέλος της ομάδας αυτής,
2. προξενεί βαριές σωματικές ή ψυχικές βλάβες σε μέλος της ομάδας αυτής, ιδίως τέτοιες του είδους που περιγράφεται στην § 226 (γερμ.) Ποινικού Κώδικα,
3. επιβάλλει στην ομάδα συνθήκες ζωής που είναι ικανές να προκαλέσουν τη φυσική εξόντωση της εν όλω ή εν μέρει,
4. επιβάλλει μέτρα που αποβλέπουν στην παρεμπόδιση των γεννήσεων εντός της ομάδας,
5. μεταφέρει βίαια παιδιά της μιας ομάδας σε άλλη ομάδα,

τιμωρείται με ποινή ισόβιας στέρησης της ελευθερίας.

(2) Σε μικρότερης βαρύτητας περιπτώσεις της υποπαρ. 1 αριθμ. 2 έως 5 επιβάλλεται ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον πέντε ετών.

§ 7

Εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας

(1) Όποιος στο πλαίσιο εκτεταμένης ή συστηματικής επίθεσης κατά του άμαχου πληθυσμού

1. θανατώνει άλλον άνθρωπο,
2. με πρόθεση να καταστρέψει έναν πληθυσμό εν όλω ή εν μέρει, επιβάλλει στο σύνολο ή σε τμήματα αυτού συνθήκες διαβίωσης που είναι ικανές να προκαλέσουν τη συνολική ή μερική καταστροφή του,
3. ασκεί εμπορία ανθρώπων, ιδιαίτερα γυναικών ή παιδιών ή υποδουλώνει με άλλον τρόπο κάποιον ή αντιποιείται ένα δικαίωμα ιδιοκτησίας επ' αυτού,
4. εκτοπίζει ανθρώπους που βρίσκονται νόμιμα σε μια περιοχή ή τους μετακινεί βίαια μεταφέροντας τους κατά παράβαση των κανόνων του διεθνούς δικαίου με απέλαση ή άλλα μέτρα εξαναγκασμού σε άλλο κράτος ή σε άλλη περιοχή,
5. υποβάλλει σε βασανιστήρια άνθρωπο που τελεί υπό την κράτηση του ή με κάποιο άλλο τρόπο υπό τον έλεγχο του, προκαλώντας σε αυτόν σημαντικές σωματικές ή ψυχικές βλάβες ή πόνο που δεν είναι απλώς συνέπεια επιτρεπτών κατά το διεθνές δίκαιο ποινών,
6. υποβάλλει άλλον άνθρωπο σε γενετήσια βία ή τον βιάζει, τον εξαναγκάζει σε πορνεία, τον υποβάλλει σε στείρωση ή, με πρόθεση να επηρεάσει την εθνική σύνθεση ενός πληθυσμού, κρατά υπό περιορισμό μια γυναίκα που κατέσται έγκυος δια της βίας,
7. προκαλεί τη βίαιη εξαφάνιση άλλου ανθρώπου, όταν, με πρόθεση να του αποστερήσει την προστασία του νόμου για παρατεταμένο χρονικό διάστημα,

α) τον απάγει κατ' εντολή ή με τη συναίνεση ενός κράτους ή μιας πολιτικής οργάνωσης ή του στερεί τη φυσική ελευθερία σε σημαντικό βαθμό, χωρίς στη συνέχεια να παρέχονται δίχως αναβολή, σε περίπτωση σχετικών επερωτήσεων, ακριβείς πληροφορίες για την τύχη του ή τον εντοπισμό του, ή

β) κατ' εντολή του κράτους ή της πολιτικής οργάνωσης ή κατά παράβαση νομικής υποχρέωσης, αρνείται να δώσει χωρίς χρονοτριβή πληροφορίες σχετικά με την τύχη και την παραμονή αυτού του προσώπου, του οποίου αφαιρέθηκε η φυσική ελευθερία υπό τις προϋποθέσεις του στοιχείου α' ή παρέχει ψευδείς πληροφορίες σχετικά,

8. προκαλεί σε άλλον άνθρωπο βαριές σωματικές ή ψυχικές βλάβες, ιδίως του είδους που προβλέπεται στην § 226 (γερμ.) Ποινικού Κώδικα,
9. αφαιρεί σε σημαντικό βαθμό τη φυσική ελευθερία ενός ανθρώπου κατά παράβαση των γενικών κανόνων του διεθνούς δικαίου,
10. διώκει μια αναγνωρίσιμη ομάδα ή κοινότητα, με το να της στερεί θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα ή να τα περιορίζει σημαντικά για πολιτικούς, φυλετικούς, εθνικούς, εθνοτικούς, πολιτιστικούς ή θρησκευτικούς λόγους, για λόγους φύλου ή για άλλους λόγους που χαρακτηρίζονται ως ανεπίτρεπτοι κατά τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου,

τιμωρείται στις περιπτώσεις των αριθμ. 1 και 2 με ποινή ισόβιας στέρησης της ελευθερίας, στις περιπτώσεις των αριθμ. 3 έως 7 με ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον πέντε ετών και στις περιπτώσεις των αριθμ. 8 έως 10 με ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον τριών ετών.

(2) Σε μικρότερης βαρύτητας περιπτώσεις της υποπαρ. 1 αριθμ. 2 προβλέπεται ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον πέντε ετών, σε μικρότερης βαρύτητας περιπτώσεις της υποπαρ. 1 αριθμ. 3 έως 7 ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον δύο ετών και σε μικρότερης βαρύτητας περιπτώσεις της υποπαρ. 1 αριθμ. 8 και 9 ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον ενός έτους.

(3) Αν ο δράστης προκαλέσει κατά την τέλεση μιας πράξης σύμφωνα με την υποπαρ. 1 αριθμ. 3 έως 10 το θάνατο ανθρώπου, ορίζεται στις περιπτώσεις της υποπαρ. 1 αριθμ. 3 έως 7 ποινή ισόβιας στέρησης της ελευθερίας ή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον δέκα ετών και στις περιπτώσεις της υποπαρ. 1 αριθμ. 8 έως 10 ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον πέντε ετών.

(4) Σε μικρότερης βαρύτητας περιπτώσεις της υποπαρ. 3 προβλέπεται για πράξεις της υποπαρ. 1 αριθμ. 3 έως 7 ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον πέντε ετών και για πράξεις της υποπαρ. 1 αριθμ. 8 έως 10 ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον τριών ετών.

(5) Όποιος διαπράττει ένα έγκλημα της υποπαρ. 1 με πρόθεση να διατηρήσει ένα θεσμοθετημένο καθεστώς συστηματικής καταπίεσης και κυριάρχησης μιας φυλετικής ομάδας επί κάποιας άλλης τιμωρείται με ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον πέντε ετών, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται με βαρύτερη ποινή κατά την υποπαρ. 1 ή την υποπαρ. 3. Σε περιπτώσεις μικρότερης βαρύτητας ορίζεται ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον

τριών ετών, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται με βαρύτερη ποινή κατά την υποπαρ. 2 ή την υποπαρ. 4.

Τμήμα 2

Εγκλήματα πολέμου

§ 8

Εγκλήματα πολέμου κατά προσώπων

(1) Όποιος σε σχέση με διεθνή ή μη διεθνή ένοπλη σύρραξη

1. θανατώνει πρόσωπο που πρέπει να προστατεύεται κατά το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο,
2. συλλαμβάνει ως όμηρο πρόσωπο που πρέπει να προστατεύεται κατά το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο,
3. υποβάλλει σε βάνανυση ή απάνθρωπη μεταχείριση πρόσωπο που πρέπει να προστατεύεται κατά το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο, με το να του προκαλεί σημαντικές σωματικές ή ψυχικές βλάβες ή πόνο, ιδιαίτερα με βασανιστήρια ή ακρωτηριασμό,
4. υποβάλλει σε γενετήσια βία ή βιάζει πρόσωπο που πρέπει να προστατεύεται κατά το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο, το εξαναγκάζει στην πορνεία, του στερεί την αναπαραγωγική ικανότητα ή, με πρόθεση να επηρεάσει την εθνική σύνθεση ενός πληθυσμού, κρατά υπό περιορισμό γυναίκα που κατέσται έγκυος δια της βίας,
5. στρατολογεί παιδιά ηλικίας κάτω των 15 ετών ή τα ενσωματώνει στις ένοπλες δυνάμεις ή σε ένοπλες ομάδες ή τα χρησιμοποιεί για ενεργό συμμετοχή σε εχθροπραξίες,
6. εκτοπίζει ή μετακινεί βίαια πρόσωπα που προστατεύονται σύμφωνα με το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο και βρίσκεται νόμιμα σε μια περιοχή, μεταφέροντας τα σε άλλο κράτος ή σε άλλη περιοχή με απέλαση ή με άλλες πράξεις εξαναγκασμού κατά παράβαση των γενικών κανόνων του διεθνούς δικαίου,
7. επιβάλλει σε πρόσωπο που πρέπει να προστατεύεται σύμφωνα με το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο σημαντική ποινή, ιδίως την ποινή του θανάτου ή της στέρησης της ελευθερίας, ή την εκτελεί, χωρίς το πρόσωπο αυτό να έχει καταδικαστεί σε αμερόληπτη τακτική δίκη που παρέχει όλες τις κατά το διεθνές δίκαιο απαραίτητες δικαιικές εγγυήσεις,
8. προκαλεί κίνδυνο ζωής ή σοβαρής βλάβης της υγείας σε πρόσωπο που προστατεύεται σύμφωνα με το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο,
  - α) πραγματοποιώντας σε αυτό πειράματα, στα οποία προηγουμένως δεν συναίνεσε ελεύθερα και ρητά ή τα οποία ούτε είναι ιατρικά αναγκαία ούτε διεξάγονται προς το συμφέρον του,
  - β) αφαιρώντας από ένα τέτοιο πρόσωπο ιστούς ή όργανα με σκοπό τη μεταμόσχευση, εφόσον δεν πρόκειται για την αφαίρεση αίματος ή δέρματος για θεραπευτικούς σκοπούς

σύμφωνα με τους γενικά αναγνωρισμένους κανόνες της ιατρικής επιστήμης και το πρόσωπο δεν συναίνεσε προηγουμένως ελεύθερα και ρητά, ή

γ) εφαρμόζοντας σε ένα τέτοιο πρόσωπο μη αναγνωρισμένες θεραπευτικές μεθόδους, χωρίς αυτό να είναι ιατρικά αναγκαίο και το πρόσωπο να έχει προηγουμένως συναινέσει ελεύθερα και ρητά, ή

9. υποβάλλει σε εξευτελιστική ή ταπεινωτική μεταχείριση πρόσωπο που προστατεύεται σύμφωνα με το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο

τιμωρείται στις περιπτώσεις του αριθμ. 1 με ποινή ισόβιας στέρησης της ελευθερίας, στις περιπτώσεις του αριθμ. 2 με ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον πέντε ετών, στις περιπτώσεις των αριθμ. 3 έως 5 με ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον τριών ετών, στις περιπτώσεις των αριθμ. 6 έως 8 με ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον δύο ετών και στις περιπτώσεις του αριθμ. 9 με ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον ενός έτους.

(2) Όποιος σε σχέση με διεθνή ή μη διεθνή ένοπλη σύρραξη τραυματίζει μέλος των αντίπαλων ενόπλων δυνάμεων ή μαχητή της αντίπαλης πλευράς, αφοτου αυτό παραδόθηκε άνευ όρων ή βρίσκεται με άλλο τρόπο εκτός μάχης, τιμωρείται με ποινή στερητική της ελευθερίας τουλάχιστον τριών χρόνων.

(3) Όποιος σε σχέση με διεθνή ένοπλη σύρραξη

1. κρατά ένα προστατευόμενο πρόσωπο με την έννοια της υποπαρ. 6 αριθμ. 1 φυλακισμένο παράνομα ή επιβραδύνει αδικαιολόγητα την επιστροφή του στην πατρίδα

2. μεταφέρει ως μέλος δύναμης κατοχής ένα μέρος του πληθυσμού της στην περιοχή που τελεί υπό κατοχή,

3. εξαναγκάζει ένα σύμφωνα με την υποπαρ. 6 αριθμ. 1 προστατευόμενο πρόσωπο με σωματική βία ή με την απειλή ενός αισθητού κακού να υπηρετήσει τις ένοπλες δυνάμεις μιας εχθρικής δύναμης ή

4. εξαναγκάζει μέλος αντίπαλης ομάδας με σωματική βία ή με την απειλή αισθητού κακού να συμμετάσχει σε εχθροπραξίες κατά της χώρας του,

τιμωρείται με ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον δύο ετών.

(4) Αν ο δράστης προκαλέσει με μια πράξη της υποπαρ. 1 αριθμ. 2 έως 6 το θάνατο του θύματος, επιβάλλεται στις περιπτώσεις της υποπαρ. 1 αριθμ. 2 ποινή ισόβιας στέρησης της ελευθερίας ή ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον δέκα ετών, στις περιπτώσεις της υποπαρ. 1 αριθμ. 3 έως 5 ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον πέντε ετών, στις περιπτώσεις της υποπαρ. 1 αριθμ. 6 ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον τριών ετών. Αν μια πράξη της υποπαρ. 1 αριθμ. 8 οδηγεί σε θάνατο ή σε σοβαρή βλάβη της υγείας, επιβάλλεται ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον τριών ετών.

(5) Σε μικρότερης βαρύτητας περιπτώσεις της υποπαρ. 1 αριθμ. 2 επιβάλλεται ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον δύο χρόνων, σε μικρότερης βαρύτητας περιπτώσεις της υποπαρ. 1 αριθμ. 3 και 4 και της υποπαρ. 2 προβλέπεται ποινή στέρησης της ελευθερίας

τουλάχιστον ενός έτους, σε μικρότερης βαρύτητας περιπτώσεις της υποπαρ. 1 αριθμ. 6 και της υποπαρ. 3 αριθμ. 1 προβλέπεται ποινή στέρησης της ελευθερίας έξι μηνών έως πέντε ετών.

(6) Πρόσωπα που πρέπει να προστατεύονται σύμφωνα με το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο είναι

1. σε διεθνείς ένοπλες συρράξεις: προστατευόμενα πρόσωπα σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης και το Πρόσθετο Πρωτόκολλο I (συνημμένο σε αυτόν το νόμο), ιδίως τραυματίες, άρρωστοι, ναυαγοί, αιχμάλωτοι πολέμου και άμαχος πληθυσμός;

2. σε μη διεθνείς ένοπλες συρράξεις: τραυματίες, άρρωστοι, ναυαγοί, καθώς επίσης πρόσωπα που δεν λαμβάνουν μέρος άμεσα στις εχθροπραξίες και βρίσκονται στην εξουσία του αντίπαλου μέρους;

3. σε διεθνείς και μη διεθνείς ένοπλες συρράξεις: μέλη των ενόπλων δυνάμεων και μαχητές της αντίπαλης πλευράς, οι οποίοι έχουν παραδώσει τα όπλα ή είναι με άλλο τρόπο ανυπεράσπιστοι.

§ 9

Εγκλήματα πολέμου κατά της ιδιοκτησίας και άλλων δικαιωμάτων

(1) Όποιος σε σχέση με διεθνή ή μη διεθνή ένοπλη σύρραξη λεηλατεί ή, χωρίς αυτό να επιβάλλεται από τις ανάγκες της ένοπλης σύρραξης, καταστρέφει με άλλο τρόπο, κατά παράβαση των επιταγών του διεθνούς δικαίου, αντικείμενα της εχθρικής πλευράς, που βρίσκονται στην κατοχή της δικής του πλευράς, σε σημαντική έκταση, τα οικειοποιείται ή τα κατάσχει, τιμωρείται με ποινή στερητική της ελευθερίας έως δέκα έτη.

(2) Όποιος σε σχέση με διεθνή ένοπλη σύρραξη κηρύσσει αντίθετα προς το διεθνές δίκαιο την κατάργηση ή την αναστολή δικαιωμάτων ή απαιτήσεων όλων ή ενός σημαντικού μέρους των υπηκόων της αντίπαλης πλευράς ή το απαράδεκτο της άσκησης τους ενώπιον δικαστηρίου, τιμωρείται με ποινή στερητική της ελευθερίας ενός έως δέκα ετών.

§ 10

Εγκλήματα πολέμου εναντίον ανθρωπιστικών επιχειρήσεων και εμβλημάτων

(1) Όποιος σε σχέση με διεθνή ή μη διεθνή ένοπλη σύρραξη

1. στρέφει επίθεση εναντίον προσώπων, εγκαταστάσεων, υλικού, μονάδων ή οχημάτων που συμμετέχουν σε αποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας ή σε ειρηνευτική αποστολή σύμφωνα με το Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, για όσο διάστημα δικαιούνται την προστασία που παρέχεται σε αμάχους και πολιτικά αντικείμενα σύμφωνα με το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο, ή

2. στρέφει επίθεση εναντίον προσώπων, κτιρίων, υλικού, υγειονομικών μονάδων και υγειονομικών μέσων μεταφοράς που φέρουν τα διακριτικά εμβλήματα των Συμβάσεων της Γενεύης σύμφωνα με το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο,

τιμωρείται με ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον τριών ετών. Σε περιπτώσεις μικρότερης βαρύτητας, ιδιαίτερα όταν η επίθεση δεν πραγματοποιείται με στρατιωτικά μέσα, προβλέπεται ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον ενός έτους.

(2) Όποιος στο πλαίσιο διεθνούς ή μη διεθνούς ένοπλης σύρραξης χρησιμοποιεί κατά μη προσήκοντα τρόπο τα διακριτικά εμβλήματα των Συμβάσεων της Γενεύης, τη σημαία ανακωχής ή τη σημαία, τα στρατιωτικά διακριτικά ή τη στολή του εχθρού ή των Ηνωμένων Εθνών και με αυτόν τον τρόπο προκαλεί το θάνατο ή το βαρύ τραυματισμό ανθρώπου (§ 226 γερμ. Ποινικού Κώδικα), τιμωρείται με ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον πέντε ετών.

§ 11

Εγκλήματα πολέμου που συνίστανται στη χρήση απαγορευμένων μεθόδων διεξαγωγής πολέμου

(1) Όποιος σε σχέση με διεθνή ή μη διεθνή ένοπλη σύρραξη

1. στρέφει με στρατιωτικά μέσα επίθεση εναντίον του άμαχου πληθυσμού ως τέτοιου ή εναντίον αμάχων ατομικά που δεν συμμετέχουν άμεσα στις εχθροπραξίες,

2. στρέφει με στρατιωτικά μέσα επίθεση εναντίον πολιτικών αντικειμένων, για όσο διάστημα αυτά υπόκεινται ως τέτοια στην προστασία του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, ιδίως κτιρίων αφιερωμένων στη θρησκεία, στην παιδεία, στην τέχνη, στην επιστήμη ή σε αγαθοεργούς σκοπούς, ιστορικών μνημείων, νοσοκομείων και χώρων συγκέντρωσης ασθενών και τραυματιών, ανυπεράσπιστων πόλεων, χωριών, κατοικήσιμων περιοχών ή κτιρίων ή αποστρατιωτικοποιημένων ζωνών, καθώς επίσης εγκαταστάσεων και εξοπλισμών που εγκλείουν επικίνδυνες δυνάμεις,

3. στρέφει με στρατιωτικά μέσα επίθεση και αναμένει με βεβαιότητα ότι αυτή θα προκαλέσει το θάνατο ή τον τραυματισμό αμάχων ή τη ζημία πολιτικών αντικειμένων σε δυσανάλογη έκταση προς το συνολικά αναμενόμενο, συγκεκριμένο και άμεσο στρατιωτικό όφελος,

4. χρησιμοποιεί ένα πρόσωπο που πρέπει να προστατεύεται κατά το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο ως ασπίδα προστασίας, για να αποτρέψει τον αντίπαλο από πολεμικές ενέργειες εναντίον συγκεκριμένων στόχων,

5. προκαλεί τη λιμοκτονία του άμαχου πληθυσμού ως μέθοδο διεξαγωγής πολέμου, αποστερώντας τον από τα αναγκαία προς επιβίωση αντικείμενα ή την εσκεμμένη παρεμπόδιση της παροχής προμηθειών κατά παράβαση του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου,

6. κηρύσσει ή απειλεί ως διοικητής ότι δεν θα υπάρξει έλεος, ή

7. θανατώνει ή τραυματίζει με δόλια τεχνάσματα άτομα που ανήκουν στις αντίπαλες ένοπλες δυνάμεις ή μαχητές της αντίπαλης πλευράς,

τιμωρείται με ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον τριών ετών. Σε μικρότερης βαρύτητας περιπτώσεις του αριθμ. 2 προβλέπεται ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον ενός έτους.

(2) Αν ο δράστης με μια πράξη της υποπαρ. 1 αριθμ. 1 έως 6 προκαλεί το θάνατο ή το σοβαρό τραυματισμό ενός αμάχου (§ 226 γερμ. Ποινικού Κώδικα) ή ενός προσώπου που πρέπει να προστατεύεται σύμφωνα με το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο, τιμωρείται με ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον πέντε ετών. Αν ο δράστης προκαλεί με πρόθεση το θάνατο, η ποινή στέρησης της ελευθερίας δεν είναι κατώτερη των δέκα ετών.

(3) Όποιος σε συνάρτηση με μια διεθνή ένοπλη σύρραξη διεξάγει επίθεση με στρατιωτικά μέσα και αναμένει με βεβαιότητα ότι η επίθεση θα προκαλέσει εκτεταμένες, μακροπρόθεσμες και σοβαρές ζημιές στο φυσικό περιβάλλον, οι οποίες είναι δυσανάλογες προς το συνολικά αναμενόμενο συγκεκριμένο και άμεσο στρατιωτικό όφελος, τιμωρείται με ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον τριών ετών.

§ 12

Εγκλήματα πολέμου που συνίστανται στη χρήση απαγορευμένων μέσων διεξαγωγής πολέμου

(1) Όποιος σε σχέση με διεθνή ή μη διεθνή ένοπλη σύρραξη

1. κάνει χρήση δηλητηρίου ή δηλητηριωδών όπλων
2. κάνει χρήση βιολογικών ή χημικών όπλων ή
3. κάνει χρήση σφαιρών που διασκορπίζονται εύκολα στο ανθρώπινο σώμα ή εκρήγνυνται, ιδιαίτερα σφαιρών με σκληρό περίβλημα, που δεν καλύπτει πλήρως τη βολίδα ή που έχει εγκοπές,

τιμωρείται με ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον τριών ετών.

(2) Αν ο δράστης προκαλεί με μια πράξη της υποπαρ. 1 το θάνατο ή το βαρύ τραυματισμό άμαχου προσώπου (§ 226 γερμ. Ποινικού Κώδικα) ή προσώπου που χρήζει προστασίας σύμφωνα με το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο, τιμωρείται με ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον πέντε ετών. Αν ο δράστης προκαλεί το θάνατο με πρόθεση, τιμωρείται με ισόβια στέρησης της ελευθερίας ή με ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον δέκα ετών.

Τμήμα 3

Λοιπά αδικήματα

§ 13

Παράβαση καθήκοντος επιτήρησης

(1) Ένας στρατιωτικός διοικητής, ο οποίος παραλείπει με πρόθεση ή από αμέλεια να επιτηρήσει με προσήκοντα τρόπο έναν υφιστάμενο που υπάγεται στη διοίκηση ή στον ουσιαστικό έλεγχο του, τιμωρείται λόγω παραβίασης του καθήκοντος επιτήρησης, αν ο

υφιστάμενος διαπράξει μια πράξη που προβλέπεται σε αυτόν το νόμο, η επέλευση της οποίας ήταν ευδιάκριτη στο διοικητή και την οποία αυτός θα μπορούσε να είχε παρεμποδίσει.

(2) Ένας πολιτικός προϊστάμενος, ο οποίος παραλείπει με πρόθεση ή από αμέλεια να επιτηρήσει επαρκώς έναν υφιστάμενο που υπάγεται στο πεδίο εξουσίας ή στον ουσιαστικό έλεγχο του, τιμωρείται για παραβίαση του καθήκοντος επιτήρησης, αν ο υφιστάμενος διαπράξει μια πράξη που διώκεται σύμφωνα με αυτόν το νόμο, η επέλευση της οποίας ήταν άνευ άλλου εμφανής στον προϊστάμενο και την οποία αυτός θα μπορούσε να είχε παρεμποδίσει.

(3) Η § 4 υποπαρ. 2 εφαρμόζεται ανάλογα.

(4) Η με πρόθεση παράβαση του καθήκοντος επιτήρησης τιμωρείται με ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον πέντε ετών, η παράβαση από αμέλεια τιμωρείται με ποινή στέρησης της ελευθερίας έως τρία έτη.

§ 14

Παράλειψη αναγγελίας μιας αξιόποινης πράξης

(1) Ένας στρατιωτικός διοικητής ή ένας πολιτικός προϊστάμενος που παραλείπει να αναγγείλει χωρίς καθυστέρηση μια πράξη αυτού του νόμου, που διέπραξε ένας υφιστάμενος του, στην αρμόδια για την έρευνα και τη δίωξη τέτοιων πράξεων αρχή, τιμωρείται με ποινή στέρησης της ελευθερίας έως πέντε έτη.

(2) Η § 4 υποπαρ. 2 εφαρμόζεται ανάλογα.

Συνημμένα

(εις § 8 υποπαρ. 6 αριθμ. 1)

Οι Συμβάσεις της Γενεύης υπό την έννοια αυτού του νόμου είναι:

-I. Σύμβαση της Γενεύης της 12^{ης} Αυγούστου 1949 περί βελτιώσεως της τύχης των τραυματιών και ασθενών των εν εκστρατεία ενόπλων δυνάμεων (BGBl. 1954 II S. 781, 783),

-II. Σύμβαση της Γενεύης της 12^{ης} Αυγούστου 1949 περί βελτιώσεως της τύχης των τραυματιών, ασθενών και ναυαγών των κατά θάλασσα ενόπλων δυνάμεων (BGBl. 1954 II S. 781, 813),

-III. Σύμβαση της Γενεύης της 12^{ης} Αυγούστου 1949 περί μεταχειρίσεως των αιχμαλώτων πολέμου (BGBl. 1954 II S. 781, 838) και

-IV. Σύμβαση της Γενεύης της 12^{ης} Αυγούστου 1949 περί προστασίας του άμαχου πληθυσμού εν καιρώ πολέμου (BGBl. 1954 II S. 781, 917)

Το Πρόσθετο Πρωτόκολλο υπό την έννοια αυτού του νόμου είναι το:

Πρόσθετο Πρωτόκολλο των Συμβάσεων της Γενεύης της 12^{ης} Αυγούστου 1949 για την προστασία των θυμάτων διεθνών ένοπλων συρράξεων (Πρωτόκολλο Ι) της 8^{ης} Ιουνίου 1977 (BGBl. 1990 II S. 1550, 1551).

Άρθρο 2

Αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα

Ο Ποινικός Κώδικας στη μορφή που δημοσιεύτηκε την 13η Νοεμβρίου 1998 (BGBl. I S. 3322) και τροποποιήθηκε για τελευταία φορά με το άρθρο 11 αριθμ. 13 του νόμου της 20^{ης} Ιουνίου 2002 (BGBl. I S. 1946), τροποποιείται κατά τα ακόλουθα:

1. Στον πίνακα περιεχομένων διατυπώνονται τα στοιχεία σχετικά με τις §§ 220 και 220a όπως ακολούθως:

„§§ 220 και 220a (εκπίπτουν)“.

2. Η § 6 αριθμ. 1 καταργείται.

3. Στην § 78 υποπαρ. 2 διαγράφονται οι λέξεις „σύμφωνα με την § 220a (γενοκτονία) και“.

4. Στην § 79 υποπαρ. 2 διαγράφονται οι λέξεις „ποινές λόγω γενοκτονίας (§ 220a) και από“.

5. Στην § 126 υποπαρ. 1 αριθμ. 2 οι λέξεις „φόνος, ανθρωποκτονία ή γενοκτονία (§ 211, 212 ή 220a)“ αντικαθίστανται με τις λέξεις „φόνος (§ 211), ανθρωποκτονία (§ 212) ή γενοκτονία (§ 6 του Διεθνούς Ποινικού Κώδικα) ή έγκλημα κατά της ανθρωπότητας (§ 7 του Διεθνούς Ποινικού Κώδικα) ή έγκλημα πολέμου (§§ 8, 9, 10, 11 ή 12 του Διεθνούς Ποινικού Κώδικα)“.

6. Στην § 129a υποπαρ. 1 αριθμ. 1 οι λέξεις „φόνος, ανθρωποκτονία ή γενοκτονία (§ 211, 212 ή 220a)“ αντικαθίστανται με τις λέξεις „φόνος (§ 211) ή ανθρωποκτονία (§ 212) ή γενοκτονία (§ 6 του Διεθνούς Ποινικού Κώδικα) ή έγκλημα κατά της ανθρωπότητας (§ 7 του Διεθνούς Ποινικού Κώδικα) ή έγκλημα πολέμου (§§ 8, 9, 10, 11 ή 12 του Διεθνούς Ποινικού Κώδικα)“.

7. Στην § 130 υποπαρ. 3 το στοιχείο „§ 220a υποπαρ. 1“ αντικαθίσταται με τις λέξεις „§ 6 ΔΠΚ“.

8. Στην § 138 υποπαρ. 1 αριθμ. 6 οι λέξεις „φόνου, ανθρωποκτονίας ή γενοκτονίας (§§ 211, 212 ή 220a)“ αντικαθίστανται με τις λέξεις „φόνου (§ 211), ανθρωποκτονίας (§ 212) ή γενοκτονίας (§ 6 του Διεθνούς Ποινικού Κώδικα) ή εγκλήματος κατά της ανθρωπότητας (§ 7 του Διεθνούς Ποινικού Κώδικα) ή εγκλήματος πολέμου (§§ 8, 9, 10, 11 ή 12 του Διεθνούς Ποινικού Κώδικα)“.

9. Στην § 139 υποπαρ. 3 αριθμ. 2 το στοιχείο „§ 220a υποπαρ. 1 αριθμ. 1“ αντικαθίσταται με τις λέξεις „§ 6 υποπαρ. 1 αριθμ. 1 του Διεθνούς Ποινικού Κώδικα ή έγκλημα κατά της ανθρωπότητας στις περιπτώσεις της § 7 υποπαρ. 1 αριθμ. 1 του Διεθνούς Ποινικού Κώδικα ή έγκλημα πολέμου στις περιπτώσεις της § 8 υποπαρ. 1 αριθμ. 1 του Διεθνούς Ποινικού Κώδικα“.

10. Η § 220a καταργείται.

Άρθρο 3

Αλλαγές στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

Ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας στη μορφή της δημοσίευσης του την 7^η Απριλίου 1987 (BGBl. S. 1074, 1319), που τροποποιήθηκε για τελευταία φορά με το άρθρο 3 του νόμου της 21^{ης} Ιουνίου 2002 (BGBl. I S. 2144), τροποποιείται κατά τα ακόλουθα:

1. Στην § 100a εδ. 1 αριθμ. 2 οι λέξεις „ένα φόνο, μια ανθρωποκτονία ή μια γενοκτονία (§§ 211, 212 ή 220a του γερμ. Ποινικού Κώδικα)“ αντικαθίστανται με τις λέξεις „ένα φόνο, μια ανθρωποκτονία (§§ 211, 212 του γερμ. Ποινικού Κώδικα) ή μια γενοκτονία (§ 6 του Διεθνούς Ποινικού Κώδικα).“

2. Στην § 100c υποπαρ. 1 αριθμ. 3 στοιχείο α' οι λέξεις „ένα φόνο, μια ανθρωποκτονία ή μια γενοκτονία (§§ 211, 212 ή 220a του γερμ. Ποινικού Κώδικα)“ αντικαθίστανται με τις λέξεις „ένα φόνο, μια ανθρωποκτονία (§§ 211, 212 του γερμ. Ποινικού Κώδικα) ή μια γενοκτονία (§ 6 του Διεθνούς Ποινικού Κώδικα).“

3. Στην § 112 υποπαρ. 3 μετά τις λέξεις „μιας αξιόποινης πράξης σύμφωνα με“ προστίθενται οι λέξεις „§ 6 υποπαρ. 1 αριθμ. 1 του Διεθνούς Ποινικού Κώδικα ή“ και διαγράφονται τα στοιχεία „220a υποπαρ. 1 αριθμ. 1, §§“.

4. Η παρ. § 153c τροποποιείται σύμφωνα με τα ακόλουθα:

α) Η υποπαρ. 1 τροποποιείται ως ακολούθως:

αα) Στον αριθμό 2 το κόμμα αντικαθίσταται με μια τελεία.

ββ) Μετά τον αριθμό 2 προστίθεται η ακόλουθη πρόταση:

„ Για πράξεις που είναι αξιόποινες σύμφωνα με το Διεθνή Ποινικό Κώδικα ισχύει η § 153f.“

γγ) Ο μέχρι τώρα αριθμός 3 γίνεται υποπαράγραφος 2 και μετά το σύμβολο της παραγράφου προστίθενται οι λέξεις „Ο Εισαγγελέας μπορεί να απόσχει από τη δίωξη μιας πράξης,“.

β) Οι μέχρι τώρα υποπαρ. 2 έως 4 γίνονται υποπαρ. 3 έως 5.

5. Μετά την § 153e προστίθεται η ακόλουθη διάταξη § 153f:

„§ 153f

(1) Ο Εισαγγελέας μπορεί να απόσχει από τη δίωξη μιας πράξης, η οποία είναι αξιόποινη σύμφωνα με τις §§ 6 έως 14 του Διεθνούς Ποινικού Κώδικα, στις περιπτώσεις της § 153c υποπαρ. 1 αριθμ. 1 και 2, αν ο κατηγορούμενος δεν βρίσκεται στην ημεδαπή και η παραμονή του στην ημεδαπή επίσης δεν αναμένεται. Αν στις περιπτώσεις της § 153c υποπαρ. 1 αριθμ. 1 ο κατηγορούμενος είναι γερμανός, αυτό ισχύει μόνο όταν η πράξη διώκεται από ένα διεθνές δικαστήριο ή από ένα κράτος, στην επικράτεια του οποίου διαπράχθηκε η πράξη ή του οποίου υπήκοος τραυματίστηκε με την πράξη.

(2) Ο Εισαγγελέας μπορεί να απόσχει από τη δίωξη μιας πράξης, που είναι αξιόποινη σύμφωνα με τις §§ 6 έως 14 του Διεθνούς Ποινικού Κώδικα, ιδιαιτέρως στις περιπτώσεις της § 153c υποπαρ. 1 αριθμ. 1 και 2, όταν

1. δεν υφίσταται κατηγορία σε βάρος Γερμανού για την πράξη,
2. η πράξη δεν διαπράχθηκε σε βάρος Γερμανού,
3. κανένας ύποπτος για την πράξη δεν βρίσκεται στην ημεδαπή και επίσης μια τέτοια παραμονή δεν αναμένεται και
4. η πράξη διώκεται από ένα διεθνές δικαστήριο ή από ένα κράτος, στην επικράτεια του οποίου διαπράχθηκε η πράξη ή του οποίου υπήκοος είναι ο ύποπτος για την πράξη ή του οποίου υπήκοος τραυματίστηκε με την πράξη.

Το ίδιο ισχύει, όταν ένας αλλοδαπός που κατηγορείται για μια πράξη που διαπράχθηκε στο εξωτερικό βρίσκεται στην ημεδαπή, αλλά πληρούνται οι προϋποθέσεις του εδ. 1 αριθμ. 2 και 4 και η παράδοση στο διεθνές δικαστήριο ή η έκδοση στο κράτος που ασκεί τη δίωξη επιτρέπεται και επιδιώκεται.

(3) Αν στις περιπτώσεις των υποπαρ. 1 ή 2 έχει ήδη απαγγελθεί δημόσια κατηγορία, ο Εισαγγελέας μπορεί να αποσύρει την κατηγορία σε κάθε στάδιο της διαδικασίας και να αναστείλει τη διαδικασία.“

Άρθρο 4

Τροποποίηση του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων

Στην § 120 υποπαρ. 1 αριθμ. 8 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων στη μορφή της δημοσίευσης του κατά την 9^η Μαΐου 1975 (BGBl. I S. 1077), ο οποίος τροποποιήθηκε για τελευταία φορά με το άρθρο 4 του νόμου της 21^{ης} Ιουνίου 2002 (BGBl. I S. 2144), το στοιχείο „(§ 220a του γερμ. Ποινικού Κώδικα)“ αντικαθίσταται με το στοιχείο „(§ 6 του Διεθνούς Ποινικού Κώδικα)“.

Άρθρο 5

Τροποποίηση του νόμου για αλλαγή του εισηγητικού νόμου του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων

Στο άρθρ. 2 παρ. 2 εδ. 1 αριθμ. 1 του νόμου για αλλαγή του εισηγητικού νόμου του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων της 30^{ης} Σεπτεμβρίου 1977 (BGBl. I S. 1877), ο οποίος τροποποιήθηκε με το άρθρο 4 του νόμου της 28^{ης} Μαρτίου 1980 (BGBl. I S. 373), οι λέξεις „φόνος, ανθρωποκτονία ή γενοκτονία (§§ 211, 212, 220a)“ αντικαθίστανται με τις λέξεις „φόνος ή ανθρωποκτονία (§§ 211, 212) ή γενοκτονία (§ 6 του Διεθνούς Ποινικού Κώδικα)“.

Άρθρο 6

Αλλαγή του νόμου για τα έγγραφα της Στάζι

Η § 23 υποπαρ. 1 εδ. 1 αριθμ. 1 στοιχείο β' του νόμου για τα έγγραφα της Στάζι της 20^{ης} Δεκεμβρίου 1991 (BGBl. I S. 2272), ο οποίος τροποποιήθηκε για τελευταία φορά με το άρθρο 3 αριθμ. 3 του νόμου της 20^{ης} Δεκεμβρίου 2001 (BGBl. I S. 3926), τροποποιείται κατά τα ακόλουθα:

1. Το στοιχείο „ή 220a“ διαγράφεται.
2. Της πρώτης παύλας προτάσσεται η ακόλουθη παύλα:
„- § 6 του Διεθνούς Ποινικού Κώδικα,“.

Άρθρο 7

Άρση μιας ισχύουσας διάταξης του Ποινικού Κώδικα της Γερμανικής Λαοκρατικής Δημοκρατίας

Η § 84 του Ποινικού Κώδικα της Γερμανικής Λαοκρατικής Δημοκρατίας -StGB- της 12^{ης} Ιανουαρίου 1968 στην καινούργια μορφή της 14^{ης} Δεκεμβρίου 1988 (GBl. 1989 I Nr. 3 S. 33), ο οποίος τροποποιήθηκε με τον έκτο νόμο για την τροποποίηση του Ποινικού Δικαίου της 29^{ης} Ιουνίου 1990 (GBl. I Nr. 39 S. 526) και εξακολουθεί να βρίσκεται σε ισχύ σύμφωνα με το παράρτημα II κεφάλαιο III θεματική ενότητα Γ τμήμα I αριθμ. 1 του Συμφώνου για την ενοποίηση της Γερμανίας της 31^{ης} Αυγούστου 1990 σε συνδυασμό με το άρθρο 1 του νόμου της 23^{ης} Σεπτεμβρίου 1990 (BGBl. 1990 II S. 885, 1168), καταργείται.

Άρθρο 8

Έναρξη ισχύος

Ο παρών νόμος τίθεται σε ισχύ την επόμενη μέρα από τη δημοσίευση του.

Τα προβλεπόμενα από το Σύνταγμα δικαιώματα του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου τηρήθηκαν.

Ο παραπάνω νόμος εκδίδεται με αυτήν την πράξη. Πρέπει να δημοσιευτεί στην ομοσπονδιακή εφημερίδα των νόμων (BGBl.).

Βερολίνο, την 26η Ιουνίου 2002

Για τον Πρόεδρο της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας

Ο Πρόεδρος του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου

Klaus Wowereit

Ο Ομοσπονδιακός Καγκελάριος

Gerhard Schröder

Η ομοσπονδιακή Υπουργός Δικαιοσύνης

Däubler-Gmelin